

Prövningsnämnden

MALMÖHUS LÄN:

Realisation av djur

Klgdn, som under beskattningsåret försålt hela sin nötkreatursbesättning, upptog i sin deklaration som inkomst, vad som influtit vid försäljning av ett antal kalvar, vilken försäljning ej hade skett i samband med avyttrandet av besättningen i övrigt. Det vid sistnämnda avyttrande influtna beloppet ansåg han, enär realisation förelåge, icke utgöra skattepliktig inkomst. TN beskattade hela den under beskattningsåret influtna likviden för försålda nötkreatur. Anledningen till försäljningen uppgavs vara, att klgdn hade för avsikt i fortsättningen driva jordbruket kreaturslöst. I sina besvär framställde klgdn tre alternativa yrkanden: I första hand att TN:s beslut undanröjdes och att deklarerad intäkt av försålda kalvar icke bleve beskattad. I andra hand endast att TN:s beslut undanröjdes. I tredje hand att till beskattning måtte upptagas allenast intäkten av kalvarna jämte en viss

mindre del av försäljningen i övrigt. TI tillstyrkte, då anförda omläggning av jordbruksdriften icke visats ligga till grund jämväl för försäljningen av kalvarna, bifall till klgdns andrahandsyrkande. Detta blev även PN:s beslut. Mot beslutet anfördes två reservationer till förmån för klgdns förstahandsyrkande.

Skatteplikt

V. Andelselektricitetsförening u. p. a. drev enligt vad som upplysts ingen annan verksamhet än att arrangera gatubelysningen i V. samhälle. Kraften levererades av Sydsvenska Kraft A.B. Kraftleveranserna samt omkostnader i övrigt likviderades med av abonnenterna uttagna "årsavgifter". Under beskattningsåret hade intäkterna av dessa avgifter överstigit föreningens utgifter med 507 kr. Detta netto upptogs av TN till beskattning. Besvär anfördes. TI anförde, att, då föreningen uttagit högre abonnemangavgifter än som erfordrats för likviderandet av utgifterna under beskattningsåret, det

ka nackdelar som föranletts av att bolaget måst anlägga en fabrik i Sundsvallstrakten. Bolaget ansåg att beloppet under inga omständigheter till någon del kunde anses intjänat för bolaget förrän 18.000 ton oxid

framställt, vilket skedde i maj 1945. På grund härav ansåg bolaget att eftertaxering icke kunde äga rum. KR fann bolagets besvär icke föranleda ändring i MKPN:s beslut. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/5 1952.)

syntes uppenbart att överskottet utgjorde skattepliktig inkomst. Han yrkade avslag å besvären. PN biföll emellertid besvären under motivering att föreningen icke kunde anses ha drivit någon rörelse och att ej heller annan förvärvskälla förelåge.

Öl- och vattenutkörare

har, då han ej förmått styrka sina förluster på grund av felräkning och krossat glas, i sådant hänseende erhållit ett efter skälighet beräknat avdrag med 200 kr mot yrkade 552 kr. Samma utgång i ett flertal av PN handlagda mål, oavsett yrkade beloppets storlek (över 200 kr.).

Periodiskt understöd

Avdrag hade yrkats med 1 000 kr, varav 100 kr avsåg understöd till klgdns son under en månad och 900 kr utgjorde understöd till hans dotter under hennes vistelse i England.

Sonen, som var myndig, hade avlagt jur. kand. examen i december 1950. Samma månad erhöi han anställning med en lön av 580 kr. i månaden. Han var fortfarande mantalskriven hos fadern men hade skaffat egen bostad på annat håll i samma stad. Understödet hade utgått under december månad. TI åberopade i detta fall bl. a. R 1945 ref 57 och R 1948 not. 144 samt tillstyrkte bifall till besvären i denna del.

Dottern var under beskattningsåret 18 år gammal. Hon hade anställning som hembiträde i England. Beträffande henne ansåg TI det sannolikast, att det huvudsakliga syftet med utlandsvistelsen varit att erhålla utbildning, yrkesmässig eller i varje fall i språkkunskaper. Det kunde även ifrågasättas, om hon icke måste anses fortfarande ha tillhört faderns (klgdns) hushåll, då hennes lön uppenbarligen ej varit av sådan storlek, att hon därmed kunnat bestrida levnadskostnaderna. I denna del yrkade TI avslag.

PN beslöt i enlighet med TI:s yrkanden.

Skördetröska.

TN hade vägrat avdrag med 5.600 kr. för inköp av skördetröska. Denna hade anskaffats för att ersätta dels helt och hållet ett stationärt tröskverk dels delvis en självbindare. Båda de gamla maskinerna funnos kvar på egendomen. I fråga om tröskverket ansågs det styrkt, att detta var utranterat. Betr. självbindaren upplyste klaganden, att denna alltjämt begagnades i begränsad omfattning. PN medgav avdrag med 80 % av yrkade beloppet.

STOCKHOLMS STAD:

Skattepliktig inkomst

Ett hembiträde upptog i sin deklARATION visst belopp, som sades vara gåva enligt testamente. Hennes sista arbetsgivare hade avlidit. TN tog upp beloppet till beskattning.

Enligt besvären var hon icke ens nämnd i testamentet. Gåvan hade givits av tre arvingar i enlighet med anteckning påträffad efter arvlåtarens död. PN undantog givetvis beloppet från beskattning.

Med den kännedom TN hade om förhållandena handlade den riktigt, men deklaranter bör uppenbarligen icke försumma att ge nödiga upplysningar i sina deklARATIONER.

Barnreverser

En person hade skänkt sina tre minderåriga barnbarn vardera 25 000 kr i form av revers med 6 % årlig ränta. TN medgav ej avdraget. PN gjorde ej ändring. PN delade fördragande TI:s uppfattning, att utfärdandet av gåvoreverserna vore att jämställa med periodiskt understöd till annans undervisning eller uppfostran.

Fallet torde vara tveksamt, ty far- eller morföräldrar har ju icke underhållsplikt mot barnbarnen, vilket var skäl till att föräldrar vägrats dylikt avdrag. Å andra sidan är ju syftet detsamma: att undgå skatt.

Kommunalskatt

Om en person glömmer att göra avdrag för påford kommunalskatt och upptäcker det först efter taxeringsårets utgång, upptar PN ej dylika besvär till prövning (reservationer anförs regelmässigt av ett antal ledamöter).

En skattskyldig (i detta fall en juridisk person) hade gjort för lågt avdrag för kommunalskatt. TN hade observerat detta och gjort förfrågan, varvid den skattskyldige uppgivit ytterligare visst belopp för vilket avdrag jämväl medgivits. Sedermera visade det sig, att beloppet skulle varit ännu några tusen kronor högre. Besvär anfördes efter taxeringsårets utgång och det framhölls, att det borde vara TN:s plikt att justera deklARATIONER nedåt, då misstag upptäckes. I detta fall hade felaktigheten upptäckts och rättelse hade då bort ske.

PN upptog ej besvären till prövning och beslutet fattades härvid enhälligt. PN ansåg nämligen, att om TN gjort förfrågan och fått ny uppgift, någon skyldighet icke längre kunde anses föreligga att ytterligare undersöka fallet. Skatterna hänförde sig dessutom till fastigheter utanför kommunen, så att direkt kontroll icke kunde göras.

Avdragsgill förlust?

Ett bolag ägdes av ett dödsbo. En av dödsboets delägare var direktör i bolaget. Denne direktör vidtog dispositioner, varigenom bolaget åsamkades avsevärda förluster. Bolaget ansåg engagemangen vara direktörens personliga och avskedade honom samt begärde avdrag för förlusten. TN medgav ej avdraget. PN gjorde ej ändring men var mycket tveksam. Å ena sidan kan det hävdas, att förlusten var kapitalförlust och som sådan ej avdragsgill, men å andra sidan kan det nog också sägas, att om en anställd missbrukar sin ställning, avdrag bör kunna medgi-

vas, t. ex. vid förskingring e. d. (där om var här ej fråga). Avgörande för PN torde ha varit, att den anställda själv var delägare (genom dödsboet) i bolaget, varför anställningsförhållandet blev av sekundär betydelse.

Prövning eller ej?

En skattskyldig hade icke deklarerat, i varje fall hade deklARATIONEN ej kommit TN tillhanda. Skönstaxering åsattes. Besvär anfördes efter taxeringsårets utgång. PN beslöt att ej upptaga besvären till prövning, då det ej gjorts sannolikt, att deklARATIONEN verkligen avlämnats, i varje fall till rätt myndighet. Någon anledning att pröva jämlikt mom. 3 förelåg icke.

Besvär över PN:s beslut anfördes hos KR, som beslöt återförvisa målet till PN för ny handläggning. Någon besvärshänvisning över detta beslut fanns icke angiven.

PN beslöt ånyo, att icke upptaga besvären till prövning, ty antingen skulle PN ha förfarit felaktigt, då den icke upptog besvären jämlikt mom. 2, i vilket fall KR bort pröva besvären, eller ock ha tillämpat mom. 3, i vilket fall besvärsmålet till KR icke förelåg.

Före ärendets justering beslöt emellertid PN att bordlägga ärendet för att ge TI möjlighet att ev. överklaga KR:s utslag, då detta ju onekligen förefaller skäligen obegripligt för en vanlig PN-ledamot. Mot detta senare beslut anfördes emellertid reservation av ledamoten Vanner, som ansåg att TI mycket väl kunde anföra besvär oavsett om PN för sin del vidhölle sitt tidigare beslut, som han alltså ansåg bort stå fast. Däremot delade han givetvis helt PN:s uppfattning, att saken borde klargöras, ty det kan näppeligen vara meningen, att KR skall kunna återförvisa ärenden, som PN vägrat pröva enligt mom. 3, eller återförvisa ärenden, där den finner, att PN bort fatta annat beslut. I så fall synes KR böra själv ta ståndpunkt.

Värde­minskning

Avdrag för värde­minskning av ej levererad bil vägrades hårdhjärtat av TN. Den skattskyldige fann detta ganska upprörande och förklarade, att en bil alltid minskar i värde, oavsett om den användes eller ej, och detta särskilt som den var av 1950 års modell och alltså vid årsskiftet undergick värde­minskning, eftersom den ej längre var av "senaste årsmo­dell." Då den klagande var ingenjör, begrep han antagligen saken bättre än TN och PN, som dock slog dövrat till.

Ortsavdrag

En person hade vistats i Sverige endast viss del av beskattningsåret. Han taxerades i enlighet med deklarationen men fick endast ortsavdrag som ensamstående, fast han var gift. Besvaren inkom först efter taxerings­årets utgång.

Besvär­rätt förelåg emellertid, ty i deklarationen hade angivits, att han var gift. De kunde alltså prövas. Då inträffade emellertid det, att det kommunala ortsavdraget blev lägre än enligt taxeringen och kommunal­skatten alltså högre. Man kan då fråga, om PN hade rätt att höja den beskattningsbara inkomsten. Det ansåg PN att den hade, då det ju var den skattskyldige själv, som fört upp frågan.

Skönstaxering

Innehavaren av en bokföringsbyrå begärde uppskov med deklarationen, emedan bokslutet ännu icke var klart. Så småningom kom deklaration men ingen rörelsebilaga eller räkenskapsutdrag. TN taxerade då efter skön. Utsänt meddelande utlöstes icke.

I besvär anfördes, att han icke vore bokföringsskyldig, varför han ej ansåg sig skyldig insända några räkenskapsutdrag. Granskning av räkenskaper­na begärdes men kunde

icke företagas, eftersom inga räkenskaper förts. Icke förty hemställde TI om rätt avsevärd sänkning av taxeringarna.

PN fann det emellertid något misstänkt, att en person först begär uppskov med hänvisning till att bokslutet icke är klart och sedermera uppger, att inga räkenskaper finnes, varför PN efter yrkande i nämnden beslöt avslå TI:s hemställan.

§ 123, mom. 3.

1) En person hade ej deklarerat och åsattes ansedd inkomst. Besvär i mars. Som orsak till utebliven deklaration angav den skattskyldige att han flyttat. TI Olof Åkesson yrkade prövning och nedsättning. PN biföll. (Tyckte tydligen synd om den skattskyldige).

Men kan det verkligen vara mening­en med mom. 3, att inga som helst skäl behöver anföras för att prövning skall få ske? Då frågar man sig, varför det över huvud finns några villkor om besvärstid i skattelagarna. Mom. 3 synes i vart fall böra ändras snarast möjligt och förtydligas så, att tvekan icke skall behöva råda om vad momentet avser.

2) En advokat hade underlåtit att deklarerera för ett dödsbo. Besvär i mars. Även i detta fall yrkade TI Åkesson prövning. Här stegrade sig dock PN, enär intet som helst skäl anförts för att deklaration ej avgivits, och vägrade att pröva besvaren. Den förlust dödsboet åsamkats får väl advokaten svara för.

Arvode till hustru

Tvenne makar sammanlevde på grund av söndring icke sedan 1949. Mannen hade yrkat visst avdrag för lön till hustrun, vilket TN vägrat. Makarna sär­taxerades.

PN avslog besvär. Reservation av ledamoten Vanner, som ansåg, att då makarna sär­taxerats, de icke i beskattningshänseende kunde anses som makar och att hinder då ej förelåg mot att medge avdraget (f. ö. ett obetydligt belopp).